

Det er stormagternes ansvar at sikre midlerne til livets opretholdelse

14. maj (EIRNS) – Søndag den 16. maj finder et møde om de israelsk-palæstinensiske stridigheder sted i FN's Sikkerhedsråd. Med Kina som formand i denne måned blev Rådet på grund af USA's forsinkelsestaktik forhindret i at mødes tidligere på ugen, eller endog at udsende en erklæring med opfordring til at stoppe de forfærdelige blodsudgydelser. Ud over antallet af dræbte under voldsomhederne, stiger lidelsen og antallet af dødsfald for hver time på grund af den udbredte ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse – vand, energi og mad. På søndag lukkes der for elektriciteten i Gaza, der er hjemsted for 2 millioner mennesker, efter israelsk lukning af brændstofforsyninger over grænseovergangene. Vandforsyningen, der allerede er lav og svigtende, kunne stoppe.

Denne kriseregion og den verdensomspændende virkning af den langvarige pandemi og den forværrede hungersnød, skriger efter samordnet handling fra stormagterne. Der er allerede institutionelle netværk til opgaverne. Nødsituationen gør det dramatisk klart, at der er behov for et møde med lederne for de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig) så hurtigt som muligt, som foreslået af den russiske præsident Vladimir Putin første gang i Jerusalem den 23. januar 2020.

Putin og FN's generaldirektør, Antonio Guterres, mødtes i går (online) og opfordrede til at stoppe kampene mellem Israel og palæstinenserne og til handling for at "sikre civilbefolkningens sikkerhed", som Kreml sagde. Guterres lovede specifikt under sit besøg i Moskva, at FN er "fuldt

parat" til at genoptage arbejdet i Mellemøsten-kvartetten – Rusland, USA, FN og Den Europæiske Union – for at standse volden.

Den amerikanske modstand mod en fredsintervention er en fortsættelse af den mangeårige britiske udenrigspolitiske drejebog med at anspore permanente spændinger – vanvittigt i en tidsalder med atomvåben. Især den amerikanske udenrigspolitik med at indføre økonomiske sanktioner i hele denne region, og så mange andre steder, ødelægger bevidst midlerne til livets opretholdelse for millioner af mennesker.

I Syrien, eksempelvis, forhindrer de direkte og indirekte virkninger af amerikanske sanktioner, at syrere vender tilbage til deres hjem. En ny rapport siger: "Fra i dag at regne er 2.249.050 syriske borgere vendt tilbage til de steder, hvor de har valgt bopæl", men millioner flere – især som flygtninge i nabolandene – kan ikke gøre dette og lider meget. De mangler mad, rent vand, medicin, byggematerialer og så videre. "Alle opfordringer til at reducere de grusomme sanktioner er hidtil blevet kynisk ignoreret." (13. maj, 2021, "Erklæring fra Den russiske Føderation og den Syriske arabiske Republiks fælles koordinationsudvalg om problemerne med repatriering af de syriske flygtninge og internt fordrevne". http://eng.mil.ru/en/news_page/country/more.htm?id=12361170@egNews)

Samarbejdet mellem stormagterne for umiddelbar intervention for våbenhvile involverer samtidig humanitær nødhjælp med vand, energi og medicin og forpligtelse til udvikling. Der er allerede økonomiske programmer på dagsordenen for regionen. På Schiller Instituttets internationale onlinekonferencer, 2020-2021, blev f.eks. "Project Phoenix" for Syrien og "Project Felix" for Yemen og andre projekter præsenteret og drøftet. "Oasis Plan -perspektivet – præsenteret for årtier siden af statsmanden og økonomen Lyndon H. LaRouche, Jr. – opfordrer til storstilet økonomisk udvikling i fuld skala i hele Mellemøsten og Nordafrika (MENA), i overensstemmelse med mange specifikke projekter, f.eks. det russisk-egyptiske atom-

projekt, der nu er i gang i El Dabaa.

I marts i år besøgte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi seks sydvestasiatiske lande og præsenterede et fempunkt-initiativ for regional sikkerhed, der involverer økonomisk udvikling i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet. Han sagde udtrykkeligt, at Kina, når det overtager formandskabet for FN's Sikkerhedsråd i maj måned, vil tilskynde FN's Sikkerhedsråd til fuldt ud at drøfte spørgsmålet om Palæstina for at bekræfte tostatsløsningen. Nu er dette løfte blevet den største, mest påtrængende opgave for hele verden.

Her er et uddrag af en briefing, som Helga Zepp-LaRouche gav til medarbejdere mandag den 17. maj:

"Wang Yi fremsatte et firepunkt-forslag vedrørende konflikten mellem Palæstina og Israel, hvor forslagene først og fremmest består af våbenhvile og ophør med vold som den højeste prioritet; at begge sider straks skal stoppe militære og fjendtlige handlinger; for det andet er humanitær bistand et akut behov; at der øjeblikkelig må være en opfyldelse af forpligtelser i henhold til internationale traktater, hvilket betyder at ophæve alle blokader og belejring af Gaza så hurtigt som muligt; for det tredje skal der være fast støtte til en tostatsløsning, som på dette stadium vil kræve en større indsats; og for det fjerde, tostatsløsningen, herunder oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat, der har fuld suverænitet med Østjerusalem som hovedstad, baseret på 1967-grænserne, og realisere den fredelige sameksistens mellem Palæstina og Israel. Dette fremlægger Kina i sin egenskab af nuværende formand for FN's Sikkerhedsråd.

"Dette er alt sammen i overensstemmelse med eksisterende FN-resolutioner, og man vil normalt sige, at det er den oplagte løsning. Problemet er imidlertid, at der på grund af mange års tolerance af bosættelserne ikke er en tomme territorium i Palæstina, der ikke har bosætterboliger, så det vil være

ekstremt vanskelig at realisere. Hvilket bringer vores grundlæggende punkt tilbage, at man ikke kan løse nogen af disse problemer isoleret. Den eneste måde, man kan have noget håb om at løse Mellemøsten-problemet er, at man udvikler hele regionen, fra Iran til Irak, til Syrien, til Egypten, til Tyrkiet, herunder Afghanistan, som en del af Silkevejen. Kun under disse betingelser kunne man udarbejde en multilateral tilgang for at få tilstrækkelige fordele for alle parter til, at de ville være enige om en sådan løsning. Og jeg tror, at dette forslag ser så godt som umuligt ud, men alternativet ville være evig krig, og i sidste ende bliver Mellemøsten en udløsende faktor for 3. verdenskrig eller i det mindste en større krig".

Lad os gøre stort brug af dialogen på Schiller Instituttets konference den 8. maj om: "Det moralske sammenbrud i den transatlantiske verden skriger på et nyt paradigme". Præsentationer arkiveres og er individuelt tilgængelige. <https://schillerinstitute.com/blog/2021/05/07/conference-the-moral-collapse-of-the-trans-atlantic-world-cries-out-for-a-new-paradigm/>

Billede: MusikAnimal, CC BY-SA 4.0 , via Wikimedia Commons